

[Gudme.]

Men jeg vil i den forbindelse gerne vide, hvilke konsekvenser nedlæggelsen af disse selvstændige retter får for opretholdelse af bitingsteder. Forholdet er jo det, at hidtil har det været sådan efter retsplejelovens § 19, at hvis et af de nuværende hovedtingsteder bortfaldt, skulle der automatisk det pågældende sted oprettes et bitingsted for retskredsen. Dette skal ikke mere være gældende. Nu står der kort og godt som forslag til § 19, stk. 1, at justitsministeren fastsætter tingstederne for underretterne. Det siger os ingenting om, hvor mange bitingsteder vi fremover skal have. Men et bitingsted vil i høj grad være en imødekommelse af den befolknings ønske, som bor i en nu nedlagt retskreds, om ikke at skulle så langt som til det nye hovedtingsted. Derfor tror jeg, det vil være nyttigt under udvalgsbehandlingen at få rede på, hvilke tanker ministeren har med hensyn til opretholdelse af eller ændring til bitingsteder på de steder, hvor der hidtil har været et hovedtingsted.

På to punkter har jeg ikke kunnet følge ministerens argumentation med hensyn til retskredsændringerne. Ifølge forslaget — hr. Falk Hansen var inde på det før — skal Tårnby retskreds nedlægges. Begrundelsen er den, at det skal politikredsen, og så må retskredsen samtidig falde bort. Dette med politikredsen kan nok være rigtigt, men jeg kan ikke se, at synspunktet nødvendigvis skal overføres til retskredsen, således at også den skal nedlægges. Ministerens hovedsynspunkt er i øvrigt det, at man skal lade være med at røre ved retskredsgrænserne i Københavns omegn, før man ved, hvordan kommunestrukturen her i hovedstadsområdet bliver. Men så synes jeg, det ville være naturligt, at man var helt konsekvent og også sagde, at når vi skal vente og se, hvordan en kommende ordning af de kommunale grænser i hovedstadsområdet bliver, skal vi heller ikke røre ved Tårnby retskreds.

Der står direkte i politikredsbetænkningen, at når man nedlægger Tårnby politikreds, er det ikke praktisk mere at have Tårnby retskreds. Men jeg føler mig ikke helt overbevist af denne argumentation. Jeg tror, det må være muligt for Københavns politi også at betjene en selvstændig retskreds i Tårnby. Om det skal være sådan, at man har sine egne Tårnbyfuldmægtige og

sine egne Tårnbykontorer, ved jeg ikke; det skulle ikke være uoverkommeligt at ordne det på Københavns politigård. Der er en indskudt bemærkning, der antyder, at det lokalemæssige også er en slags argument for, at man skal nedlægge Tårnby retskreds. Forholdet er nemlig det, at på trods af at det efterhånden nu er en femten års tid siden, vi fik oprettet retskredsen, er den aldrig blevet udflyttet. Tingstedet ligger stadig væk på Blegdamsvej, hvor det gamle Søndre Birk tingsted i sin tid lå. Jeg synes, det er en mindre god begrundelse, at man har været sen i vendingen med at foretage den flytning, man gerne kunne have foretaget for længe siden. Jeg synes, at Tårnby med sine 55.000-56.000 indbyggere må have et rimeligt krav på en selvstændig betjening ved en ret, ligesom omegnsretterne vest for København og nord for København har det, i hvert fald indtil den dag vi kender kommunestrukturen for hele hovedstadsområdet.

Noget andet, som jeg også er standset ved, er, at forslaget går ud på, at Randers, som nu bliver til en byret, skal bemændes med en præsident og fire dommere i stedet for de nuværende tre dommere i Randers retskreds og den ene dommer i Mariager retskreds, som bliver overført til den samlede, større Randers byret. Det forekommer lidt voldsomt, at man skal have denne opbygning med præsident og fire dommere, fordi man forøger den nuværende Randers retskreds med 12.000-13.000 indbyggere, som kommer fra den hidtidige Mariager retskreds. Betragtningen er tilsyneladende denne, at når man kommer op på fire dommere inden for en retskreds, har man ikke rigtig nogen erfaring for, hvordan man kan foretage en saglig opdeling. Det har man kun med hensyn til tre dommere, sådan som man har det på Frederiksberg eller i Ålborg. Kommer vi derimod op på fire, har man ikke rigtig nogen erfaring for, hvordan man skal fordele sagerne, og så skal man ansætte en femte dommer for at fordele arbejdet mellem de fire.

Jeg synes, det er lidt voldsomt. Hvis vi går tilbage til de bemærkninger, jeg før var inde på, om at man er så tilbageholdende med hensyn til at bruge fuldmægtigkonstitutioner, men at man ikke behøver at være det i helt dette omfang, så kunne det vist